

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **FRYGESTA, a.s.**, se sídlem ve Frýdku-Místku, 1.máje 741, zastoupeného Mgr. Jiřím Kabuďou, advokátem se sídlem ve Frýdku-Místku, 1.máje 741, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Opavě**, se sídlem v Opavě, Praskova 11, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24.9.2010 č.j. ZKI-O-71/339/2010-31, ve věci námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Opavě ze dne 24.9.2010 č.j. ZKI-O-71/339/2010-31 se pro vady řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 6.800,- Kč ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jiřího Kabudi, advokáta se sídlem ve Frýdku-Místku, 1.máje 741.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24.9.2010 č.j. ZKI-O-71/339/2010-31, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrálního pracoviště Frýdek-Místek (dále jen správní orgán I. stupně) ze dne 30.6.2010 č.j. OR-361/2007-802-24, kterým byla zamítnuta námitka žalobce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu v katastrálním území Staré Město u Frýdku-Místku.

V žalobě žalobce namítl, že v rámci obnoveného katastrálního operátu došlo k úbytku výměry pozemku parc.č.7307/3, u něž byla původně evidována výměra 9 089 m² a po obnově je evidováno 7 316 m², tj. o 1 773 m² méně, což činí 20 %. Podle žalobce je takový úbytek výměry nezákonný. Jestliže se výměry zjišťovaly grafickou metodou, nelze tak velký rozdíl oproti stavu v roce 1991 vysvětlit převodem do grafického počítačového souboru v digitalizované mapě. Správní orgán v současné době dospěl k závěru, že ke změně výměry nedošlo digitalizací operátu, ale v důsledku existence dvou geometrických plánů č. 024 923-322 vyhotovených dne 9.11.1984 za účelem zaměření příjezdové komunikace na nynějším pozemku parc. č. 7307/3 se stejným grafickým zobrazením, ale různou šířkou komunikace, když v jednom geometrickém plánu je šířka komunikace 13,5 m a výměra pozemku 6 997 m² a ve druhém geometrickém plánu je šířka komunikace 17 m a výměra pozemku 8 940 m². Geometrický plán s vyšší výměrou byl podkladem pro zavedení pozemku parc. č. 7307/3 do evidence nemovitostí. Nyní správní orgán tvrdí, že pro tento geometrický plán nemá v evidenci měřickou dokumentaci, a proto považuje za směrodatný plán s nižší výměrou pozemku. Poukázal také na to, že výměra pozemku před obnovou operátu byla určena graficky, ale nynější metoda je přesnější. Žalobce namítl, že žalovaný zcela vypustil ze svých úvah existenci dalšího geometrického plánu z roku 1991, který se prováděl podle skutečného zaměření a který stanovil výměru předmětného pozemku 9 089 m². Žalobce se domnívá, že tento geometrický plán nebyl vzat v úvahu, protože by nepodpořil záměry správního orgánu, odůvodňující nižší výměru pozemku. Další žalobní námitku žalobce směřoval proti způsobu provedení skutečného zaměření pozemku parc. č. 7307/3 v rámci správního řízení. Namítal, že pozemek je zastavěn také dalšími nedílnými součástmi silnice, a to vysvahováním a odvodňovacími příkopy. V rámci zaměření pozemku bylo zjištěno, že pokud by byly hranice pozemku nově stanoveny podle úpravy operátu – podle digitalizace, nejenže by vysvahování a odvodnění silnice bylo na cizích pozemcích, ale dokonce částečně i chodníky

by se nalézaly na cizích pozemcích, to vše z důvodu nesprávně provedené digitalizace. Podle žalobce je všem zřejmé, že se tak stalo proto, že pozemek leží na hranici dvou katastrů, a to katastru Starého Města u Frýdku-Místku a katastru Baška. Podle žalobce rozhodují správní orgány ryze účelově, vedeny obavou, že v případě vyhovění námitkám žalobce by musela být provedena digitalizace příslušného katastrálního území znovu. Dále žalobce namítl, že správnímu orgánu I. stupně navrhl jako důkaz veškeré smlouvy, kterými nabyl pozemky pro výstavbu silnice a ze kterých byl poté vytvořen pozemek parc. č. 7307/3, avšak správní orgán žalobci sdělil, že měřičské operáty nemá k dispozici, což je podle žalobce nesprávné tvrzení a správní orgán byl veden snahou nevyhovět jeho námitkám.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že v průběhu nového projednání věci, které nastalo po zrušujícím rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27.11.2008 sp. zn. 22Ca 423/2007 a následném zrušení prvostupňového rozhodnutí ze dne 30.7.2007 č.j. OR-361/2007-802 žalovaným, navrhoval žalobce doplnění dalších důkazů, zejména dokumentace k územnímu, stavebnímu a kolaudačnímu řízení ohledně stavby komunikace na pozemku parc. č. 7307/3. Správnímu orgánu I. stupně se nepodařilo získat další údaje ke komunikaci než ty, které předložil žalobce. V podané žalobě žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, které by žalovaný v napadeném rozhodnutí nezkoumal či mu nebyly známy. Žalobce původně podal námitku proti výměře pozemků parc. č. 7307/3 a 7320/16 (druhý z nich již není předmětem řízení) a nesouhlas s hranicemi pozemku vznesl až ve svém posledním odvolání ze dne 15.7.2010. Podle původního předmětu řízení byl stanoven i okruh účastníků a v uvedené fázi odvolacího řízení nemohl žalovaný měnit ani předmět rozhodování ani okruh účastníků řízení, jimiž by v případě, že by byly původně namítnuty také hranice pozemků, byli také vlastníci sousedních pozemků. V k.ú. Staré Město u Frýdku-Místku byla platnost obnoveného katastrálního operátu vyhlášena dne 4.6.2007. Hranici pozemku parc. č. 7307/3 tvoří hranice katastrálních území mezi k.ú. Staré Město u Frýdku-Místku a k.ú. Baška. V k.ú. Baška byla převedena analogová katastrální mapa do digitální podoby v roce 2003 a hranice k.ú. Baška byla převzata podle výsledků obnovy novým mapováním, které se v tomto k.ú.uskutečnilo v roce 1989, což znamená, že do digitální katastrální mapy byly převzaty souřadnice lomových bodů katastrální hranice určené v souřadnicovém systému S-JTSK při obnově novým mapováním. Katastrální hranice mezi k.ú. Staré Město u Frýdku-Místku a k.ú.Baška byla převzata z výsledků dříve platné obnovy operátu v k.ú. Baška. Žalovaný zdůraznil, že ačkoliv platnost operátu v k.ú. Staré Město u Frýdku-Místku byla vyhlášena dne 4.6.2007 za účinnosti vyhlášky č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zák. č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb. o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (katastrální vyhláška), v platném znění (dále jen katastrální vyhláška), obnova katastrálního operátu byla zahájena ještě za účinnosti tehdy platné katastrální vyhlášky č. 190/1996 Sb.(dále jen vyhl. č. 190/1996 Sb.), podle jejíhož ustanovení § 57 odst. 2 se při obnově operátu přepracováním neprováděla revize průběhu hranice katastrálního území. Ve vztahu k předmětné hranici mezi katastrálními územími žalovaný uzavřel, že od roku 1989 se průběh této hranice nezměnil. Dalším šetřením správního orgánu I. stupně byla zjištěna chyba v určení výměry pozemku parc. č. 7307/3 před obnovou a skutečnosti, které k jejímu vzniku vedly, byly uvedeny v odůvodnění rozhodnutí.

Povinnost katastrálního úřadu opravit zjištěné chyby je stanovena § 63 odst. 3 katastrální vyhlášky. Výměra parcely pak byla vypočtena ze souřadnic grafického počítačového souboru podle tehdy platného znění ust. § 63 odst. 6 písm. a) katastrální vyhlášky. Pozemek parc. č. 7307/3 byl do operátu doplněn s využitím měřické dokumentace založené v záznamu podrobného měření změn (dále jen ZPMZ) č. 105 pro k.ú. Staré Město u Frýdku-Místku. V dokumentaci jsou založeny dva geometrické plány č. 024923-322 vyhotovené stejného dne 9.11.1984 na zaměření příjezdové komunikace parc. č. 7307/3 se stejným grafickým zobrazením, ale s různou hodnotou šířky komunikace. V geometrickém plánu pro šířku komunikace 13,5 m je vyčíslena výměra pozemku hodnotou 6 997 m². V geometrickém plánu pro šířku komunikace 17 m výměra činí 8 940 m². Katastrální úřad vynesemím souřadnic podrobných bodů určených v místním souřadnicovém systému, které jsou součástí dokumentace založené v ZPMZ č. 105, prokázal, že dochovaná měřická dokumentace odpovídá geometrickému plánu s šířkou komunikace 13,5 metrů a výměrou 6 997 m². Do tehdejší evidence byla zavedena výměra pozemku s hodnotou 8 940 m². K této variantě komunikace o šířce 17 m však neexistuje měřická dokumentace. V evidenci nemovitostí tedy nebyl soulad měřického a písemného operátu. Vzhledem k tomu, že rozhodující pro číselné vyjádření hranic parcel v digitální katastrální mapě je geometrické určení nemovitosti, kterým jsou souřadnice lomových bodů v S-JTSK, využil katastrální úřad při obnově katastrálního operátu ke zobrazení parc. č. 7307/3 měřickou dokumentaci, kterou měl k dispozici, tj. geometrický plán s šířkou komunikace 13,5 m, jak mu ukládá ust. § 64 odst. 4 katastrální vyhlášky. K žalobní námitce, že nebyl zohledněn geometrický plán z roku 1991, který uvádí výměru pozemku 9 089 m² žalovaný uvedl, že tento geometrický plán ve svém rozhodnutí nezmiňoval, neboť není původním výsledkem zeměměřické činnosti ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) katastrální vyhlášky, není geometrickým plánem, kterým byl pozemek geometricky a polohově určen (tím je geometrický plán z roku 1984). Geometrický plán z roku 1991 je plánem na zaměření areálu OSP, kterým současně došlo ke zmenšení výměry pozemku parc. č. 7307/3 z 9 689 m² na 9 089 m², přičemž výměra 9 089 m² byla evidována u pozemku před obnovou operátu. V této souvislosti žalovaný dále poznamenal, že ke změně výměry pozemku z 8 940 m² vyznačené v položce 9/1985 na výměru 9 689 m² došlo v souvislosti se změnou katastrální hranice při mapování k.ú. Baška v r. 1989 (položka výkresu změn 22/89). K dokumentaci předložené žalobcem (stavební povolení a příčný profil komunikace) žalovaný uvedl, že není využitelná pro katastr nemovitostí, neboť ve vztahu k němu nemá žádnou důkazní hodnotu, když není listinou prokazující rozsah vlastnictví nemovitostí. K námitce, že správní orgán I. stupně nevyhověl požadavku žalobce na dohledání veškerých smluv, jimiž žalobce nabyt pozemky pro výstavbu silnice a ze kterých byl vytvořen pozemek parc.č 7307/3, žalovaný uvedl, že tyto listiny vyhledal a jsou ve spise založeny. Žalovaný má za to, že zjistil přesně a úplně skutečný stav věci a navrhl zamítnutí žaloby.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) byl vázán žalobními body obsaženými v žalobě.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce podal dne 24.5.2007 námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu k.ú. Staré Město u Frýdku-Místku. Po proběhnutí správního řízení správní orgán I. stupně námitky týkající se výměry pozemků parc. č. 7307/3 a 7320/16 zamítl rozhodnutím ze dne 30.7.2007 č.j. OR 361/2007-802. V odvolacím řízení bylo toto rozhodnutí potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 19.10.2007 č.j. ZKI-O-93/344/2007/31. Toto rozhodnutí bylo zrušeno pro nepřezkoumatelnost rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 27.11.2008 č.j. 22Ca 423/2007-23, který nabyl právní moci dne 28.1.2009. Následně žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutí. V dalším řízení byl žalobce vyzván k předložení dokumentace k majetkovému vypořádání s původními vlastníky, které sám jako důkaz navrhl v odvolání. Na tuto výzvu žalobce nereagoval a požadované listiny nepředložil. V písemné žádosti o prodloužení lhůty ze dne 9.9.2009 žalobce navrhl, aby do spisu byly založeny nabývací tituly ke koupi jednotlivých částí pozemku parc. č. 7307/3, když tyto jsou bezpečně založeny v dokumentaci vedené správním orgánem I. stupně. Podle protokolu ze dne 9.2.2010 byl zástupce žalobce seznámen s obsahem správního spisu, byla mu objasněna změna výměry pozemku parc.č. 7307/3 existencí dvou geometrických plánů z roku 1984, kdy rozdíl mezi nimi je v šířce komunikace, která měla být vybudována na pozemku parc.č. 7307/3 a ve výměře. Rovněž bylo dohodnuto, že správní orgán provede zaměření skutečného stavu komunikace dle parc.č. 7307/3 a přilehlého chodníku za účasti zástupce žalobce. Ve spise je založen náčrt s legendou ze dne 11.4.2010. Žalobce ve svém vyjádření ze dne 17.5.2010 namítl způsob zaměření pozemku parc.č. 7307/3, kdy byl zaměřen pouze skutečný stav vozovky a chodníku, které jsou na předmětném pozemku postaveny. Žalobce však tvrdí, že součástí stavby komunikace byla nejen vozovka a chodníky, ale také příkopy a vysvahování, jak jsou vidět v terénu. Ze skutečného zaměření vozovky a chodníku je zřejmé, že se příkopy a svahy (terénní úpravy, které byly součástí stavby komunikace) nacházejí z velké části na pozemcích jiných vlastníků. Z části se na pozemcích cizích vlastníků nachází i chodník. Takový stav je pro žalobce nepřijatelný, když v souvislosti s digitalizací byl připraven o část svých nemovitostí, které jsou součástí komunikace. Současně předložil správnímu orgánu vzorový příčný řez komunikace, z něhož je stavba komunikace patrna, tj. nejen vozovka, chodníky, ale i terénní úpravy. Žalobce navrhl důkaz spisem bývalého stavebního úřadu, aby byl ověřen skutečný rozsah stavby. Následně založil žalobce do spisu kopii stavebního povolení Okresního národního výboru Frýdek-Místek ze dne 26.2.1985 č.j. Dopř. 68-332/4a/85-Fi na stavbu příjezdové komunikace v areálu OSP o délce 585 metrů a šířce vozovky 8 metrů, jejíž součástí je souběžný chodník o šířce 2 metry, úprava křížení s polní drázkou, přeložka telefonního vedení, dopravní značení, odvodnění komunikace včetně propustků v k.ú. Staré Město (dále jen stavba). Na výzvu správního orgánu I. stupně sdělil Magistrát města Frýdku-Místku, že v archivu stavebního úřadu se nedochovala stavební dokumentace, ani stavební a kolaudační rozhodnutí ke stavbě. Dokumentaci se nepodařilo dohledat ani ve Státním okresním archivu ve Frýdku-Místku. Dne 30.6.2010 pod č.j. OR-361/2007-802-24 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým námitku žalobce proti nově určené výměře parc. č. 7307/3 (a parcely č. 7320/16) zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. Součástí správního spisu jsou mimo jiné dva geometrické plány k pozemku par. č. 7307/3 ze dne 9.11.1984 č. 024923-322, vyhotvené za účelem zaměření příjezdové komunikace pro OSP, kdy rozdíl mezi nimi je v tom, že jeden

počítá s šířkou komunikace 17 m a uvádí výměru pozemku 8 940 m². Druhý geometrický plán počítá s šířkou 13,5 m a výměra pozemku je 6 997 m². Dále je ve spise geometrický plán ze dne 15.12.1991 vyhotovený pro účely oddělení parc. č. 7320/58, 7320/59, 7320/60, 7320/61, který uvádí u pozemku parc.č. 7307/3 výměru 9 089 m². Ve spise je dále založen výkaz změn č. 22/89, v němž je evidována změna výměry pozemku parc. č. 7307/3 z 8 940 m² na výměru 9 689 m², a to v souvislosti s mapováním k.ú. Baška v roce 1989.

Podle ust. § 16 odst. 3 zák. č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), v platném znění (dále jen katastrální zákon), vlastníci a jiní oprávnění mohou během vyložení obnoveného katastrálního operátu a ve lhůtě 15-ti dnů ode dne, kdy skončilo jeho vyložení, podat námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. O podaných námitkách rozhoduje katastrální úřad.

Podle ust. § 50 odst. 3 věty první zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád) správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.

Podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle ust. § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle ust. § 2 odst. 3 správního řádu správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen „dotčené osoby“), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.

Žalobní námitku, že správní orgán ze svých úvah zcela neodůvodněně vypustil geometrický plán z roku 1991, který stanovil výměru pozemku parc.č. 7307/3 v rozsahu 9 089 m², krajský soud shledal důvodnou. Správní orgány obou stupňů v dalším řízení probíhajícím po zrušujícím rozsudku krajského soudu v téže věci ze dne 27.11.2008 č.j. 22Ca 423/2007-23 zdůvodnily rozdíl ve výměře pozemku existencí dvou geometrických plánů z roku 1984 na zaměření příjezdové komunikace se stejným grafickým zobrazením, ale s různou šířkou komunikace a s různou výměrou (13,5 m² šířky a 6 997 m² výměry oproti 17 m šířky a 8 940 m²). Ačkoliv do evidence nemovitostí byla zavedena výměra s hodnotou 8 940 m² odpovídající šířce komunikace 17 metrů, neexistuje k této variantě komunikace měřická dokumentace, takže evidence nemovitostí vykazovala nesoulad měřického a písemného operátu. Toto zjištění označil správní orgán za chybu, kterou bylo zapotřebí odstranit v souladu s ust. § 63 odst. 3 katastrální vyhlášky. Geometrický plán ze dne 15.12.1991, ač byl součástí správního spisu, zůstal správními orgány obou stupňů jako podklad rozhodnutí nevyhodnocen, a to i z hlediska případných

důvodů, pro které do učiněných závěrů zasáhnout nemohl. Žalovaný až ve vyjádření k žalobě k tomuto geometrickému plánu uvedl, že nebyl v úvahách správních orgánů zmiňován, neboť není původním výsledkem zeměměřické činnosti a není tedy geometrickým plánem, kterým by byl pozemek geometricky a polohově určen. Účelem tohoto plánu bylo zaměření areálu OSP a současně jím došlo ke zmenšení výměry pozemku parc. č. 7307/3 z 9 689 m² na 9 089 m². S vyhodnocením obou geometrických plánů z roku 1994 jakožto listinných důkazů se krajský soud nemůže zcela ztotožnit, neboť je toho názoru, že správní orgány je jako podklad pro vydání rozhodnutí nevyhodnotily v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu, tedy nepřihlížely ke všemu, co z uvedených důkazů vyšlo najevo. Především zůstal zcela nepovšimnut a nevyhodnocen zásah do geometrického plánu s výměrou pozemku 6 997 m² v podobě červené čáry vedoucí podél celé zakreslené komunikace a poznámky tužkou v podobě čísla 3,5 v místě, kde je uvedena šířka komunikace 13,5 metrů. Tento zásah do geometrického plánu zpochybňuje nejen plán jak celek (vezmeme-li v úvahu, že poznámka tužkou by mohla v součtu znamenat 17 m šířky), ale také zpochybňuje závěr správních orgánů, že tento geometrický plán je z uvedených dvou tím správným, který měl být zanesen do evidence. Pokud jde o druhý geometrický plán s výměrou pozemku 8 940 m², skutečnost, že se nedochovaly lomové body, ještě neznámá, že zápis tohoto geometrického plánu o této výměře do evidence je nesprávný. Vyhodnocení, že došlo k rozporu mezi měřickým a písemným operátem, nelze s ohledem na uvedené považovat za dostačující. Je třeba vzít rovněž v úvahu, že výměra 8 940 m², odpovídající druhému z geometrických plánů, je zanesena pod položkou výkazu změn č. 22/89, z čehož je zřejmé, že navazující zeměměřická činnost katastrálního úřadu evidentně vycházela z většího z obou geometrických plánů. Na základě uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že správní orgány obou stupňů ve své úvaze ohledně změny výměry pozemku parc. č. 7307/3 nevyhodnotily vše, co bylo z podkladů rozhodnutí zjištělné. Nelze také souhlasit s vyjádřením žalovaného, že geometrický plán z roku 1991 nebylo nutno vyhodnocovat jako podklad rozhodnutí, když se podle jeho tvrzení uvedeného ve vyjádření k žalobě nejednalo o geometrický plán, který by pozemek geometricky a polohově určoval. Každopádně se totiž jednalo o výsledek zeměměřické činnosti následující po vypracování geometrických plánů z roku 1984, z jehož obsahu je patrná návaznost na jeden z těchto geometrických plánů, a to právě ten s větší výměrou. Bylo proto nezbytné, aby se žalovaný s touto skutečností v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádal. K dodatečnému odůvodnění obsaženém ve vyjádření k žalobě nelze přihlížet, o čemž svědčí konstantní rozhodovací praxe správních soudů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 18.9.2003 č.j. 1A 629/2002).

Žalobní námitku vztahující se k rozsahu zaměření pozemku parc.č. 7307/3 krajský soud důvodnou neshledal, neboť zaměření proběhlo zcela v souladu s obsahem protokolu ze dne 9.2.2010, kdy bylo dohodnuto za účasti zástupce žalobce provedení zaměření skutečného stavu vozovky a přilehlého chodníku. Ze strany žalobce nebyl vznesen požadavek ohledně širšího rozsahu zaměření, ani nebylo odůvodněno, proč by se tak mělo stát. Na druhé straně však nelze přijmout argumentaci žalovaného ve vyjádření k žalobě, že hranicemi pozemku se nezabýval, neboť původní námitka vznesená žalobcem proti obnově katastrálního operátu dne 24.5.2007 směřovala pouze do výměry pozemku a nikoliv do jeho hranic. Nelze totiž vyloučit, že původně vznesená námitka výměry pozemku nemůže v rámci správního

řízení získat přesah směřující právě k vymezení hranic pozemku, neboť nelze vyloučit vzájemnou podmíněnost těchto hodnot. Námitka žalovaného, že by se řízení, v němž by se šetřil průběh hranic pozemků, dotýkalo osob, které nejsou účastníky řízení, je zcela nepřípadná. Dle ustálené judikatury správních soudů k problematice okruhu účastníků řízení je povinností správních orgánů po celou dobu správního řízení (tzn. i povinností žalovaného v odvolacím řízení) ověřovat okruh účastníků řízení a jednat jako s účastníkem s tím, komu toto postavení svědčí (srov. rozsudek NSS ze dne 17.2.2011 č.j. 5As 24/2010-97). Nic tedy nebrání rozšíření okruhu účastníků řízení, pokud v jeho průběhu nastane situace, že se rozšíří okruh osob, které by mohly být rozhodnutím správního orgánu dotčeny. Zatím taková situace v posuzované věci nenastala, ovšem nelze vyloučit, že by se tak v dalším řízení stát nemohlo. Krajský soud proto na tomto místě nečiní žádné závěry ohledně předmětu řízení ani okruhu účastníků řízení, neboť mu to v rámci tohoto řízení nepřísluší.

Důvodností námitky žalobce o účelovosti závěrů žalovaného, jakož i správního orgánu I. stupně, když dle jeho mínění je příčinou zmenšené výměry pozemku skutečnost, že pozemek leží na hranici dvou katastrálních území, se krajský soud nezabýval, a to především pro její obecnou formulaci, kdy žalobce setrvává v rovině domněnky a své tvrzení nekonkretizuje, ani žádným způsobem neargumentuje. Z ust. § 71 a § 75 s.ř.s. a také z ustálené rozhodovací praxe správních soudů vyplývá, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační a od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9.2.2011 č.j. 31Ca 152/2009-44).

Poslední žalobní námitka směřuje proti nevyhovění návrhu na dohledání dokumentace, vztahující se k nabývání pozemků, ze kterých byl vytvořen pozemek parc.č.7307/3. Tato žalobní námitka je nedůvodná a neodpovídá obsahu správního spisu, neboť požadovaná dokumentace je jeho součástí. Lze však v tomto směru podotknout, že správními orgány obou stupňů zůstaly tyto podklady nevyhodnoceny.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Současně krajský soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci, který měl ve věci úspěch, vznikly s tímto řízením náklady, a to zaplacením soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za dva úkony právní služby po 2.100,- Kč a 2x režijní paušál (ust. § 6 odst.1, § 7, §9 odst. 1, § 11 odst.1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Celková částka náhrady nákladů tak činí 6.800,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.

použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 31.5.2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu